

ДЕТСКА РАДОСТЪ

ГОДИНА ДВАНДЕСЕТА

1926—1927

КНИЖКА ОСМА

СИНЧЕЦЪ

Родъ родила
пшеницата,
класъ превила.
Свела погледъ
къмъ земята
и тѣжи за
небесата.

Родъ родила
пшеницата,
гласъ извила:
„Слънце ясно
пакъ ме грѣе,
вѣтрецъ тихо
ме люлѣе.
Но да може,
дай ми, Боже —
пакъ да виждамъ
небесата!“

Господъ благъ и чуль
молбата.
Кжсъ откжсналь
отъ небето
и го пустваль
срѣдъ нивята.

Синеокъ синчецъ
разцѣфналь,
на пшеницата
зашепналь:
„Дѣдо Господъ
ме изпрати
въ твойтѣ скути
свѣтлозлати —
да ми милвашъ
личицето,
и да виждашъ
въ менъ небето!“

Ранъ-Босилекъ

